

PROLOG

Jag var länge övertygad om att Haute Route Alps 2014 var en engångsföreteelse. Det hade varit en fantastisk upplevelse som jag delade med Uffe, men tävlingsformatet passar mig inte så bra och handen på hjärtat, så var loppet kanske en smula för tufft för att vara riktigt njutbart.

I mina ögon är en av loppets stora fördelar dess placering i tiden. Då det ligger i slutet av augusti, så behöver man inte ta någon hänsyn till loppet vid planeringen av sommarsemestern. En konsekvens blir samtidigt att formen måste bibehållas, eller återskapas, efter sommaren.

Det verkar inte som att det är lika högt tryck på loppet som det var sist, så Uffe och jag anmäler oss någon gång vid årsskiftet. Årets lopp har några nya tävlingsformat, så vi anmäler oss som ett tvåmannalag med det utmärkta namnet Presto Vivace, hämtad från UKs tillika utmärkta låt. Vi kommer inte få några individuella tider, utan en enda gemensam tid som tas efter andre man. I år tillhandahåller arrangörerna även några fler typer av boendeanternativ. Vi väljer en variant av det som vi tog förra gången; dubbelrum på trestjrniga hotell som ligger nära startområdet.

Jag känner mig oändligt mycket mer avspänd den här gången än jag gjorde 2014, men jag är inte riktigt säker på om Inga-Lill håller med om det. Loppets logistik är känd, jag vet att organisationen fungerar och jag vet att om träningen går som planerat, så kommer jag att ta mig runt.

Under våren och sommaren tränar Uffe och jag på var sitt håll med ett minimum av kommunikation. När vi väl hörs av, så visar det sig att Uffe haft problem med ena knät och att hans start varit i fara. Nu ser det bättre ut, men träningen har blivit lidande, så formen inför loppet får bli vad den blir.

En av våra stora förbättringar inför den här resan är en packlista som vi tar fram tillsammans. Det är en bruttolista innehållande alla småpnyttlar som kan tänkas behövas under loppet. Den gör att jag kan slappna av och ändå vara förvissad om att jag kommer få med mig allt som behövs.

Sista veckan innan avfärd tittar jag igenom arrangörernas videofilmer från Haute Route Alps 2014 och läser igenom våra erfarenheter från loppet. Att packa allting i en mjuk väska är något jag missat, så det är bara att kila iväg och köpa en. Ögonmättet i affären säger att en 70-liters borde vara tillräcklig, men packningen hemma säger någonting helt annat, så det är bara att gå tillbaks till butiken och byta till en 90-liters.

Flyget till Genève går okristligt tidigt och har en mellanlandning, men vi kommer fram i tid med allt bagage intakt. Vi bor vid flygplatsen, så vi tar spårvagnen ner till stan och promenerar runt i Jardin Anglais, som var fokuspunkten för Haute Route Alps 2014. Ingen av oss har varit här sedan dess och det känns nästan lite överkligt att promenera omkring utan att området är helt dedicerat för cykelloppet. Det är välgörande att se hur snabbt Uffe och jag synkar och hur bra vi klickar. Ordning och reda, planering och framförhållning; allt flyter på hur bra som helst.

På lördag förmiddag checkar vi ut från hotellet och trots en nästan obefintlig kö, så tar proceduren så lång tid att vi missar shuttlebussen till flygterminalen, där vi skall bli upphämtade av arrangörernas buss till Megève. Nästa shuttle går om en halvtimme och från att ha haft riktigt gott om tid, så är vi nu i kris. Vi meddelar detta till organisationen, men får ingen respons. Turligt nog har några piloter som bor på hotellet lite bråttom, så vi åker 10 minuter innan utsatt tid och anländer på minuten. Det visar sig i slutänden att bussen är en timme försenad och vi kan slappna av igen.

Sista biten in till Megève kör vi uppför första etappens sista klättring. Vi kan se pilarna som visar vägen och inser samtidigt att klättringen är betydligt längre än de 14 kilometer som angivits i manualen. När vi anländer till Megève inser vi snabbt att organisationens logistik har vässats några snäpp på de fyra år som gått sedan sist. All logistik som har med registrering, ompackning av bagage och montering av cykel att göra har blivit mer genomtänkt ur ett cyklistperspektiv och går som ett väloljat maskineri. Vårt hotell ligger ett stenkast från startområdet och bjuder på fantastisk service. Bättre än så här kan det inte bli.

De nästkommande dagarna skall vi ta oss an 2018 års upplaga av Haute Route Alps och här följer en sammanställning av minnesglimtar, såväl positiva som mindre positiva, från den resan.

ETAPP 1: MEGÈVE - CÔTE 2000

Col des Aravis

- Det är kallt, bara några enstaka plusgrader vid starten
- + Solen kommer upp och vi har nästan helt torra vägar efter nattens regn
- + Klättring är varierande med olika sektioner, som gör den mer omväxlande
- + Vyerna under klättringens senare del är underbara, tidvis med utsikt mot Mont Blanc-massivet
- + Vi har bra flyt under hela klättringen
- Tyvärr så får vi en rå motvind de sista kilometrarna innan toppen
- Direkt efter toppen blir vi vittne till en olycka i motgående riktning, då en bilist skall köra om en cyklist, ångrar sig och tvärnar, varvid två bakomliggande motorcyklister kör in i bilen
- + Det är en härlig utförskörning, som vi avverkar i en liten grupp som byter konstellation några gånger under resan utför

Col de la Colombière

- + Åter möts vi av härliga vyer
- + Vi tar oss an berget från den lättare sidan och det är en skön lutning på klättringen
- + Även här blir det en härlig utförskörning, nu på tu man hand med Uffe

Col de Romme

- + Klättringen mot Romme är en kort och brant backe
- Klättringen mot Romme är en kort och brant backe, för nu börjar det kännas
- Uffes knä och rygg börjar kännas på riktigt

Transportsträcka

- + Lyckligtvis har vi medvind under transportsträckan längs floden
- + Vi hänger på en grupp som kanske kör snäppet för fort, men vi hänger med på hela resan

Côte de Domancy

- + Det är spännande att få köra VM-backen från VM i Sallanches 1980, då Bernard Hinault vann
- + Det är en riktigt giftig liten klättring på drygt två kilometer

Côte 2000

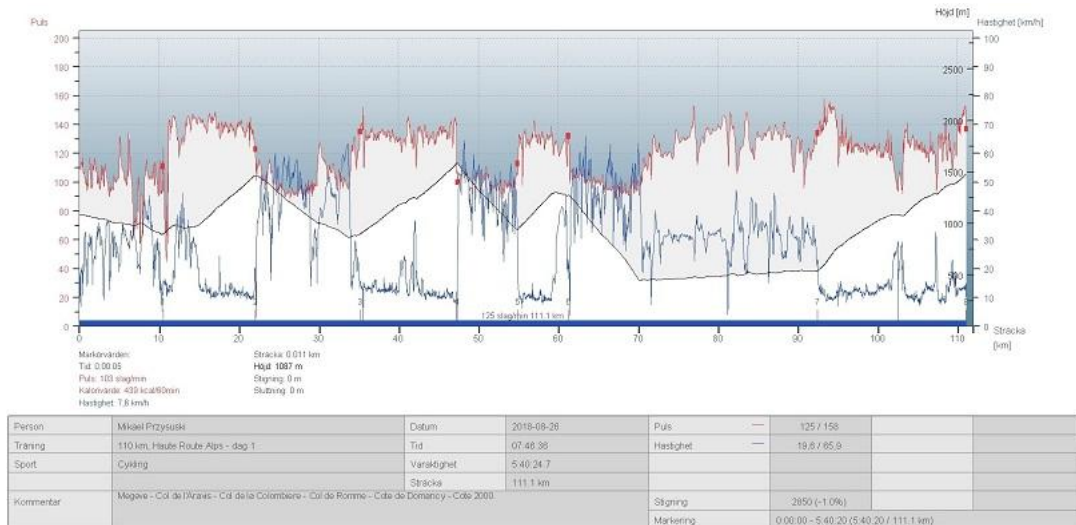
- + Detta är en inte fullt lika brant backe, vilket jag uppskattar mot slutet av dagen
- Det är dock en backe som är betydligt längre än de nio kilometer som arrangörerna angivit
- Nu börjar det kännas ännu mer för Uffe, som får slita riktigt ont
- + Uffe och jag håller ihop under hela etappen
- + Vi har båda två gjort rätt val av klädsel under hela etappen, som varierat duktigt i temperatur

Megève

- + Megève är en underbar liten gullig stad, som hämtad från en Disney-film
- Det är en tämligen jättedyr liten gullig stad nära den schweiziska gränsen, om det nu har något med saken att göra
- + Grange d'Arly visar sig vara ett jättemysigt hotell med en otroligt bra service
- + Det är lyxigt att bo två nätter i rad på samma hotell

Dagen i siffror

- Start: 07:45
- Distans: 111 km
- Stigning: 2850 m (Polar) och 2880 m (Garmin)
- Tid i sadeln: 5:40 (totalt från start till mål)
- Rullsnitt: 19.6 km/h

ETAPP 2: MEGÈVE - VALLOIRE

Col des Saisies

- + Starten går klockan 07:00 och vi gör det till en rutin att gå upp två timmar innan start
- + Det är soligt och inte fullt lika kallt som vid gårdagens start
- + Efter att ha klättrat en stund, så blir vi peppade av en rosa dinosaurie en bit upp på berget
- + En cyklist bjuder på musik från sin smartphone som är monterad på styret
- Som kallstart på morgonen, så kör vi den kortare och betydligt brantare vägen upp till passet
- + Den efterföljande utförskörning är som ... mumma
- + Jim från USA visar sig vara en utmärkt utförsåkare och vi följer hans hjul utför berget
- + Uffe och jag anför vår inte så lilla klunga ner till Albertville
- + Den framförvarande motocyklisten tutar ilsket på bilar framför oss som inte håller vårt tempo

Transportsträcka

- + Vi hittar en skön grupp som vi kör med, med idel trevliga människor
- Det är tyvärr inte många bland alla dessa trevliga människor som vill vara med uppe och dra
- + Som tur är har vi medvind under den här delen

Col de la Madeleine

- + Något som vi båda önskat sedan 2014, är att vi får köra denna klättring i vackert väder
- + Klättringens nedre delar har fått ny asfalt sedan sist, vilket gör den betydligt trevligare att köra
- Uffes rygg kommer tillbaks efter depån och nu måste vi tidvis ändra tempot till något som liknar styrfart
- + Vi ser en marmott på några meters avstånd
- Marmotten försvinner innan Uffe hinner fotografera den
- + Vi får göra denna fantastiska utförskörning i vackert väder
- + Vi gör utförskörningen tillsammans med Jim
- Jim får bakhjulssladd på väg in i en kurva
- + Jim räddar upp sladden mycket snyggt, det är bara att hoppas på att Uffe fått med det på sin film

Transportsträcka

- + En av arrangörernas motorcyklister väntar in tills en tillräckligt stor grupp samlats i La Chambre och guidar oss sedan mot St Michel de Maurienne
- + Vi har medvind under större delen av sträckan
- + Gruppen vi kör i håller till en början ett bra tempo- Tempot trissas upp och till slut kör vi på bara 2-3 man

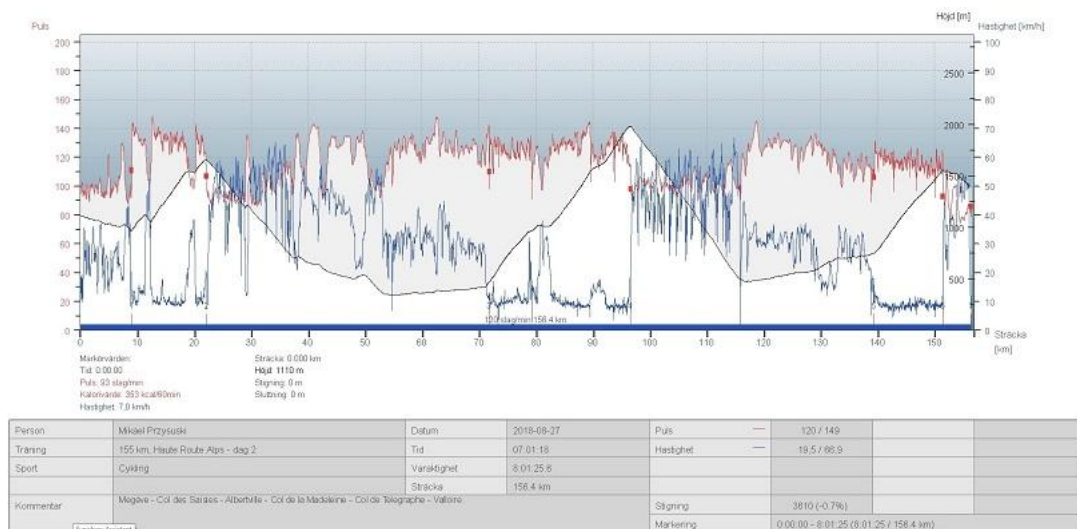
Col du Télégraphe

- + Efter att alltid ha tyckt att detta är en vansinnig tråkig klättring, så börjar jag att omvärdera den
- + Klättringen är jämnbrant och blir något flackare på slutet
- Det finns i princip inga ställen där man kan återhämta sig under klättringen
- Uffes rygg kommer tillbaks med oförminskad kraft igen
- + Uffe och jag håller ihop under hela etappen
- + Uffes moral och pannben under etappen är imponerande
- + Val av klädsel är ångestframkallande när temperaturskillnaderna är så stora under en etapp, men åter igen har vi valt rätt

Valloire

- + Valloire är en mysig stad, som jag tidigare bara kört igenom under La Marmotte
- Tyvärr så är det en inte så lättillgänglig mysig stad
- + Hotel de la Poste ligger mitt i stan och vi har riktigt tur med ett stort och rymligt rum

Dagen i siffror

- Start: 07:00
- Distans: 155 km
- Stigning: 3610 m (Polar) och 3705 m (Garmin)
- Tid i sadeln: 8:01 (totalt från start till mål)
- Rullsnitt: 19.5 km/h

ETAPP 3: VALLOIRE - LES DEUX ALPES

Col du Galibier

- + Det är fantastiskt att få köra uppför Galibier åt det här hållet som första klättring på dagen
- + Det är förhållandevis varmt vid starten och solen är på väg upp, så vi kan packa ner vindvästen i ryggfickan
- + Vi kör i en grupp och har bra flyt i hela klättringen upp till Plan Lachat, trots lätt motvind
- + Motvinden byts mot lätt medvind i branterna efter Plan Lachat
- En osäker och rädd bilist envisas med att hålla samma tempo som oss cyklister uppför berget och trycka in sin bil mellan oss
- + Uffes rygg håller ända tills det är en kilometer kvar av klättringen
- + Utförskörningen ner från Col du Lautaret är helt underbar

- + Uffe kör om en bil en bit ovanför första tunneln och jag hänger på; det är precis lika roligt varje gång
- + Båda tunnlarna ovanför La Grave är numera upplysta, så man behöver inte längre vara livrädd när man kör in i den första

Col de Sarenne

- Jag förstod att första delen skulle vara brant, men den behöver inte vara riktigt så här brant
- + Funktionärer dirigerar mötande trafik, inklusive tunga lastbilar, så trafiksituationen fungerar för alla parter
- + Det är en fantastisk klättring med fantastiska vyer
- + Vi har tur med ett riktigt bra väder och nästan ingen vind
- De sista två, tre kilometrarna känns lite onödigt branta
- + Det känns lite överkligt att köra *ner* till Alpe d'Huez
- Utförskörningen ner till Alpe d'Huez görs på en mycket dåligt asfalterad väg
- + Uffe skulle kunna bli instruktör för hur man kör ner från Alpe d'Huez och jag har ingen chans att hänga med

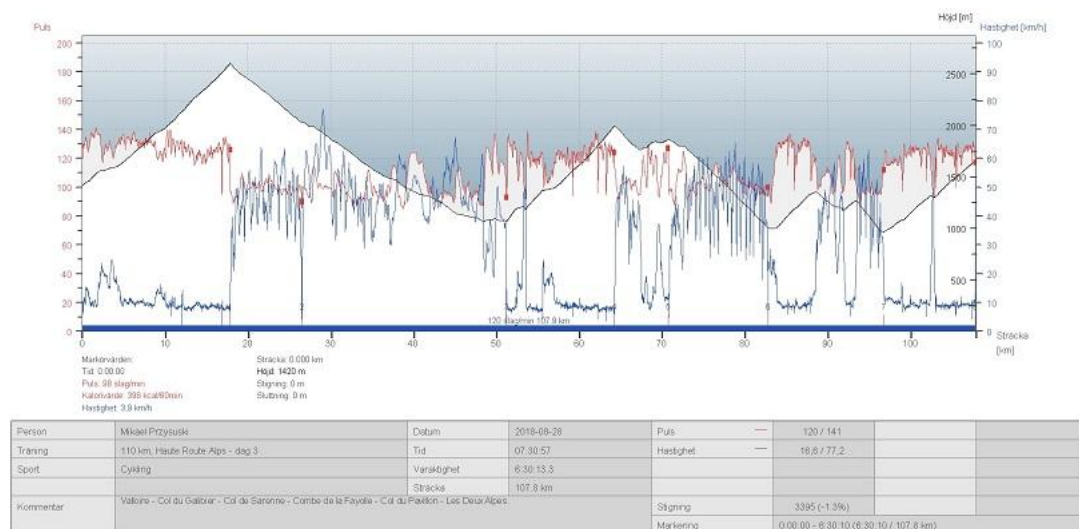
Combe de la Fayolle – klättringen som inte fanns

- Både Uffe och jag tycker att en klättring på 5 kilometer med en snittlutning på drygt 7% kunde funnits med i road book:en
- + Med skräckblandad förtjusning är jag mycket tacksam över att vi gör klättringen i den aktuella riktningen
- + Utförskörningen är inte riktigt lika spektakulär som klättringen, som har ett stup på några hundra meter ett cykelkast från vägen

Les Deux Alpes

- Den här klättringen är ungefär lika charmig som den upp till Courchevel, d.v.s. inte alls
- Många bilister kör rally både upp- och nerför berget
- Uffes rygg spökar så snart vägen brantar till

Dagen i siffror

- Start: 07:30
- Distans: 107 km
- Stigning: 3395 m (Polar) och 3440 m (Garmin)
- Tid i sadeln: 6:30 (totalt från start till mål)
- Rullsnitt: 16.6 km/h

ETAPP 4: LES DEUX ALPES - SAINT-VÉLAN

Col du Lautaret

- + Det är inte alltför kallt på den tidiga morgonen och solen kommer snart upp på himlen
- + Vi har medvind i klättringens lägre, snällare partier
- + Vi kör i grupper som ideligen ändrar konstellation, beroende på deltagarnas förmågor
- Passet blir brantare mot slutet
- Uffes rygg börjar spöka igen
- Vi får motvind i ansiktet de sista kilometrarna innan passet
- + Första delen av utförskörningen mot ner Briancon är helt fantastisk
- + Även de lägre delarna av backen är väldigt behagliga, även om det inte går lika fort
- Genomfarten genom Briancon lyckas pricka många intressanta bakgator och industriområden

Col de l'Izoard

- + Detta är en av de klassiska klättringarna som jag aldrig gjort och som jag har sett fram emot
- + Det är en fantastiskt vacker klättring från Briancon
- + Cyklisterna på väg upp för berget i den här riktningen har en dedicerad del av vägbanan hela vägen upp till passet
- + Vi har lätt medvind större delen av vägen från Briancon upp mot passet
- + Stora delar av klättringen går skyddad genom skog
- De sista kilometrarna på klättringen är riktigt branta
- Uffes rygg värker ännu mer när vägen brantar på
- + Övre delen av utförskörningen är vacker och lite teknisk, så jag kör den med stor respekt
- + Vi stannar 2 kilometer ner och Uffe fotograferar monumentet med Fausto Coppi och Louison Bobet
- + Nedre delen av utförskörningen är mindre teknisk, men desto snabbare
- + Ville Vielle med Fort Queyras är en jättecharmig by på den höjd som vi svänger av från Izoard
- + Väderprognosen sade att vi kunde förvänta oss ösregn på utförskörningen, men vi hade kanonväder hela tiden

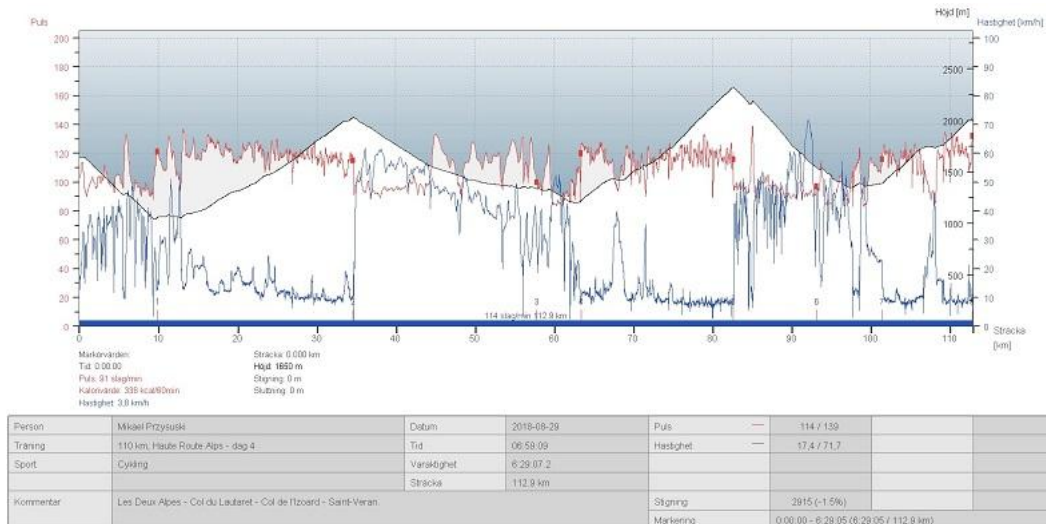
Saint-Véran

- + Det är till en början en behaglig klättring, som även bär upp mot Col Agnel vid gränsen mot Italien
- + Klättringen flackar ut på mitten, vilket ger möjlighet till återhämtning
- + Regnet, som vi var tämligen säkra skulle komma, blir bara några enstaka stänk
- Sista delen av klättringen är rätt så tuff, vilket inte hjälper Uffes rygg
- + Saint-Véran är en väldigt gullig by, tillika Europas högst belägna kommun
- + Segraren på etappen körde Tour de l'Avenir 2010, vilket säger något om startfältet i Haute Route

Risoul

- Transfer från målgång till orten där man skall bo är aldrig roligt
- + Vägen kilometrarna innan Guillestre går högt över floden och är hänförande vacker
- Jag kör hellre den här typen av vägar på cykel än sitter i en buss, även om chauffören är väldigt duktig ...
- I Risoul får vi bevis för att stordriften i de franska skidorterna är inte alltid så charmig

Dagen i siffror

- Start: 07:00
- Distans: 113 km
- Stigning: 2915 m (Polar) och 2980 m (Garmin)
- Tid i sadeln: 6:29 (totalt från start till mål)
- Rullsnitt: 17.4 km/h

ETAPP 5: INDIVIDUELLT BERGSTEMPO GUILLESTRE - RISOU

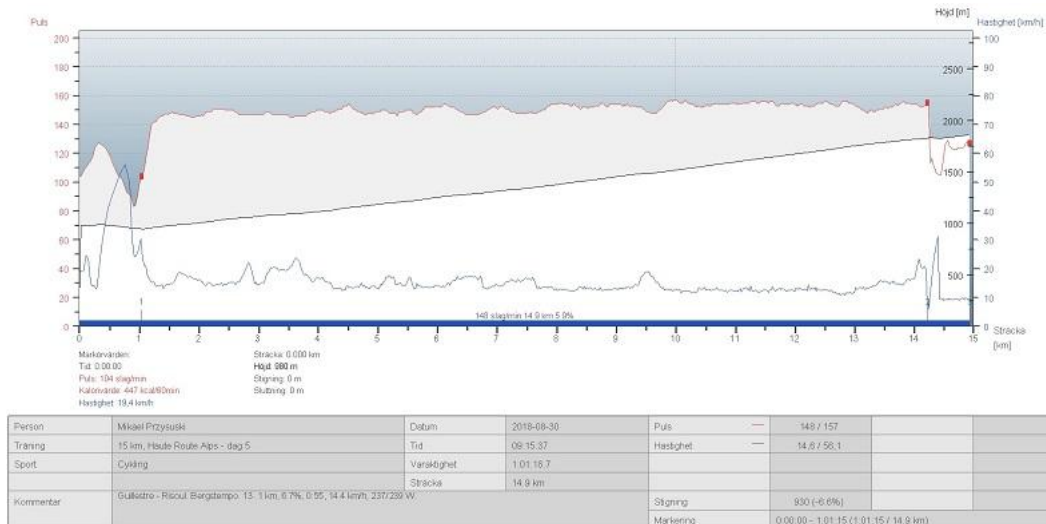
Förberedelse

- + Två nätter på samma ställe känns underbart och vi hittar ett tvätteri, så alla kläder är åter igen rena
- + Samma klättring som används på tempoetappen har även använts i Tour de France, Critérium du Dauphiné och Tour de l'Avenir
- + Inför resan har jag inte fäst någon som helst vikt vid tempoetappen
- + På briefing inser jag att klättringen är kortare och mindre brant än Alpe d'Huez, så en tid under timmen borde vara möjlig
- + Vi får sovorgon och väckarklockan ringer inte förrän 06:15
- + Jag tar inte på mig några förstärkningsplagg på vägen ner till starten, utan bara en buff runt halsen
- + Utförskörningen är mycket behaglig, mestadels i solsken

Bergstempo Guillestre – Risoul

- + Cyklister startar var 20:e sekund från en starttramp, precis som på de stora loppen
- + Den första halvan av klättringen är mindre brant än den andra, så jag försöker skapa en buffert mot ett snitt på drygt 13 km/h
- + Jag går ut rätt så hårt, men inte för hårt och försöker främst ha koll på puls och hastighet, men även effekt
- + Jag kör om många av de cyklister som Uffe och jag kört tillsammans med de senaste dagarna och vi peppar alla varandra
- + Pulsen höjs undan för undan och stabiliseras på drygt 150 slag/minut, något som känns helt rätt
- + Halvvägs uppför berget har jag ett snitt på 15.6 km/h och en bra buffert inför den andra halvan
- + Den andra halvan blir brantare, men det är fortfarande en skön klättring utan alltför många ramper
- + Alla fotgängare och funktionärer som vi cyklister kör förbi hejar på oss och peppar oss
- + Sista kilometern planar ut lite, jag kan lägga i den stora klingan fram och kör i mål på 55 minuter, jättenöjd
- + Nairo Quintana, en av världens bästa klättrare, har rekordet på klättringen på 37 minuter; segraren på dagens etapp i Haute Route Alps kör på 37:07

Dagen i siffror

- Start: 09:15
- Distans: 13.1 km
- Stigning: 880 m (Polar) och 880 m (Garmin)
- Tid i sadeln: 0:55 (totalt från start till mål)
- Rullsnitt: 14.4 km/h

ETAPP 6: RISOUL - AURON

Risoul

- + Vädret är åter igen utmärkt, med lätt molnighet, trots en tidig start
- + Utförsåkning är nästan som dagen innan, men tar en omväg runt åkrar som bevattnas tidigt på morgonen

Col de Vars

- + Uffe och jag ligger lite längre fram i fältet och får lite mer draghjälp från andra
- + Längs loppet har vi blivit polare med en brasiliansk trio och vi peppar varandra allt eftersom vi turas om att köra om varandra
- Fartblindhet är ett känt fenomen, men även höjdblindhet förekommer, då man tycker att vägen går utför fast den bevisligen går lätt uppför; referensramarna har helt enkelt blivit snedvridna
- + Halvvägs uppför berget kommer vi faktiskt till en äkta utförskörning
- På klättringens andra halva kommer vi förbi några skidorter, bl.a. Vars, som verkar ligga mitt ute i ingenstans; hur tar man sig hit?
- + Utförskörningen i passets övre delar är uppfriskande
- + I ett ganska smalt, tekniskt avsnitt kör Uffe om en bil
- När jag skall köra om bilen efter nästa kurva, så accelererar chauffören, så jag inte kommer förbi
- + Men det gör jag i nästföljande kurva och tackar honom så mycket för hjälpen
- Det är inte alltid precis lika roligt att köra om en bil
- Vi kommer ut på en större väg, utförskörningen blir mindre spännande och motvinden tilltar
- + Tack vare att vi stannar vid ett tillfälligt röd ljus, så upptäcker vi en fantastisk fästning byggd högt upp på bergssidan
- + Vi bildar en liten grupp som kör hela vägen ner till Jausiers, där dagens stora klättring börjar

Col de la Bonette

- + Jag vet inte vad jag skall förvänta mig av denna klättring, men den motsvarar i alla fall inte mina icke-förväntningar
- + Klättringen går i en dalgång och under de första 7-8 kilometrarna har vi utsikt både ner mot Jausiers och upp i dalgången
- + Vi har en lätt medvind längs större delen av klättringen och lutningen är jämnbrant
- Någonstans halvvägs börjar Uffes knä ge sig till känna
- + Det är en lång och hög klättring, den högsta på resan, men vi tuggar oss uppför i ett lugnt tempo
- + Strax innan matdepån 4 kilometer från toppen kommer dagens citat från Uffe: "Nu vill jag se en rosa dinosaurie"; uttalandet

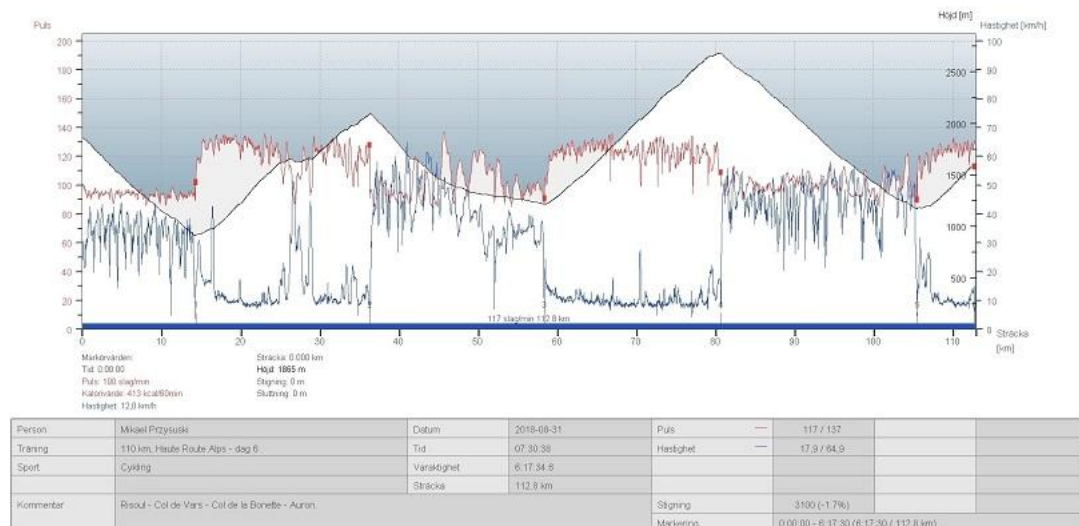
kan för den oinvigde ge associationer till vadderade rum och en långärmad tröja med knäppning på ryggen, men för en deltagare i Haute Route är det fullkomligt logiskt

- + Sista biten planar vägen ut och vi ser loopen runt Cime de la Bonette, som går upp till mer än 2800 meter över havet
- + Tidtagningen stoppas på toppen och vi ser en vägs skylt som pekar mot Nice
- + Efter att den här klättringen är gjord, så har vi mentalt kommit i mål ... nästan
- + Det är svalt, men inte kallt, och det blåser rätt bra på den här höjden
- + Passet ändrar helt karaktär på andra sidan toppen och jag är glad att vi har cyklat upp på den aktuella sidan
- + Med stor respekt tar jag mig an de första kilometerna i utförskörningen
- + Allt eftersom vi kommer längre ner i dalen och vägen blir mer teknisk, så tar Uffe över och guidar oss utför
- + När det blir rakare växlar vi över guidningen och rullar ner till Saint-Etienne de Tinée

Auron

- + Åter igen har vi tur med vinden uppför berget
- Åter igen skiljer sig arrangörernas banprofil avsevärt från den faktiska
- + Vi kör med en norrmann som försöker ta in 5 minuter på Ulf i sammandraget och vi förklarar för honom att det handlar om en annan Ulf
- Den största förtjänsten med vårt hotell är att det ligger precis vid målet och att vi bara skall bo där i en natt

Dagen i siffror

- Distans: 113 km
- Stigning: 3100 m (Polar) och 3140 m (Garmin)
- Tid i sadeln: 6:17 (totalt från start till mål)
- Rullsnitt: 17.9 km/h

ETAPP 7: AURON - NICE

Auron

- + Även idag är det småkylligt, med tunna molnslöjor när vi samlas vid starten precis utanför vårt hotell
- Vi åker i konvoj, ner för gårdagens sista klättring och sedan längs floden La Tinées dalgång, totalt 36 kilometer
- + Konvojen flyter dock på bra och under färden pratar jag vid en del med Anders från Stockholm CK

Saint Martin

- + Vi svänger av från huvudvägen och klättringen börjar direkt
- + Det är en jämn och vacker klättring, och solen börjar värma på ordentligt
- + Utsikten både uppåt och neråt hjälper till med motivationen
- Ungefär halvvägs upp börjar Uffes rygg ge sig till känna, men fram till dess har vi tryckt på rätt så bra
- + Utförskörningen är så där helt optimalt teknisk, så vi trycker på bra i utförslopan
- + I backens nedre delar blir vägen något mindre kurvig, så vi står på och får med oss en och annan cyklist allt eftersom vi kör ikapp folk
- + Dagens citat från Emil från Norge, som vi körde förbi: "Dere kjører som en fan"
- + Efter utförskörningen följer vi väg M19, uppför och utför, på skrå längs bergssidan och det är en underbar körning
- + Det här är perfekt utflykt när man är i Nice, förutsatt att man har ett litet fordon, t.ex. en cykel
- + Ytterligare lite skön utförskörning senare kommer vi ner till Nice
- + Från att ha börjat dagen i en skidort möts vi plötsligt av Medelhavet, värmen och turisterna
- Vi kommer till stadens utkanter lagom till lördagsrusningen

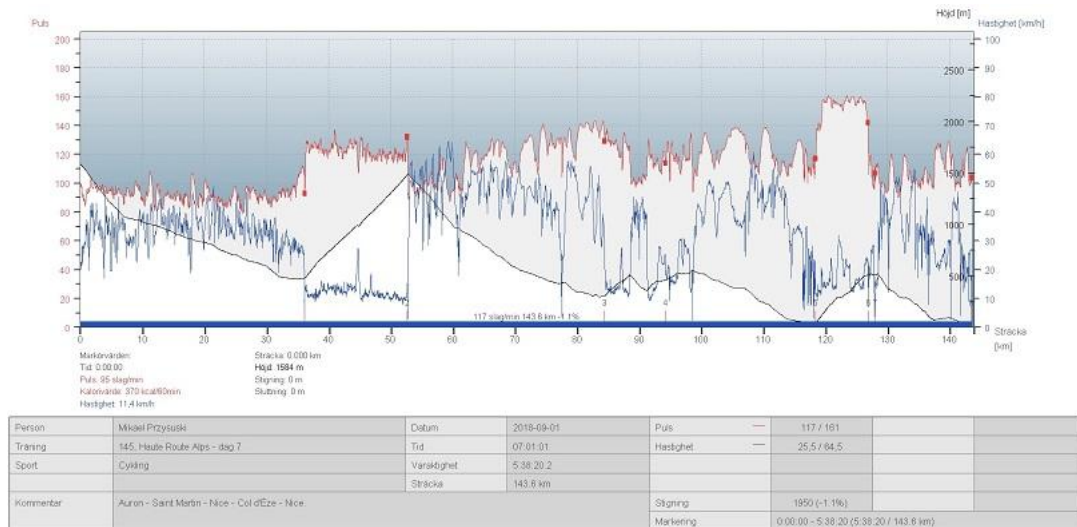
Col d'Èze

- + Uffe och jag börjar klättringen tillsammans, men Uffe säger åt mig att köra och då drar jag på
- + Först är jag farthållare åt en belgiska, men när det går för långsamt, så kör jag vidare själv
- + Det känns underbart att få trycka på ordentligt uppför en så pass kort och skön klättring
- + Vid kilometerskylten, när vägen planat ut, inväntar jag Uffe och vi kör över mållinjen tillsammans

Nice

- + Vi kör utför Col d'Èze på smågator, ut på mellan-kornichen och rullar sedan till målet på Promenade des Anglais

Dagen i siffror

- Distans: 143 km
- Stigning: 1950 m (Polar) och 2010 m (Garmin)
- Tid i sadeln: 5:38 (totalt från start till mål)
- Rullsnitt: 25.5 km/h

EPILOG

Den här resan blev inte något som vare sig Uffe eller jag hade tänkt, men den blev någonting annat.

Vi har kört loppet på ett helt annat sätt än vad vi hade planerat och än det sätt som vi gjorde förra gången. Det har till stora delar handlat om att hitta en balans mellan hastighet och värken i Uffes rygg och knä.

Vi har fått lära oss att cykla uppför berg mycket långsamt. Vi har fått lära oss att köra en bra bit under det som är vår normala kapacitet. Vi har fått lära oss hur det är att dag efter dag ligga nära cut-off-tiden. Frånsett bergstempot och Col d'Èze, så har vi hållit ihop under hela loppet. Uffes smärttålighet och förmåga att härda ut har blivit väldigt uppenbar. Jag har gjort mitt bästa för att stödja honom, men det är inte alltid självklart hur man skall göra det på bästa sätt.

Att Haute Route är en tävling är väldigt tydligt och det sitter djupt rotat i loppets DNA. I år är mitt intryck att detta drag har förstärkts ytterligare. Åkarna i toppen håller världsklass och bredden bland dem är djup. Flera av dem har varit proffscyklisterna inte alltför långt tillbaka i tiden. Detta har emellanåt fått mig att känna att flera av oss andra mest är med för att sponsra kalaset.

Med det sagt, så har organisationen varit strålande. Det är ett väloljat maskineri och med Fergus Grant, som var Lantern Rouge 2014, så har man ett fantastiskt ansikte utåt.

Den här resan har vi också fått mycket bättre kontakt med många andra deltagare än vad vi fick förra gången. Det rör sig både om den svenska kontingenten, men även norrmän, briter, australiensare och amerikaner. För att inte tala om den brasilianska trion som vi kört tillsammans med sedan vi såg dem be en bonde ta en gruppbild på Col de la Madeleine. Varje dag har de haft synkade kläder, men just den dagen hade de den bästa sloganen; Life is a climb, but the view is great.

Avslutningsvis så är det ytterligare en sak som Uffe och jag är rörande överens om: Det behövs många fler rosa dinosaurier inom cykelvärlden.

LÄNKAR

Arrangörernas officiella hemsida:

[Haute Route](#)

Arrangörernas sidor från Haute Route Alps 2018:

[Video](#)

[Reklamvideo](#)

Registrering

[Bilder](#)

Dag 1

[Bilder](#)

[Video](#)

Dag 2

[Bilder](#)

[Video](#)

Dag 3

[Bilder](#)

[Video](#)

Dag 4

[Bilder](#)

[Video](#)

Dag 5

[Bilder](#)

[Video](#)

Dag 6

[Bilder](#)

[Video](#)

Dag 7

[Bilder](#)